SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Can.

TELEPHONE 29 011.

I Canada:	Helt år i försk. ..$3.— Halvt år i försk. . $2.50
Helt år i försk. ..$2.— Halvt år i försk. . $1.50 4 månader i försk. .$1.00	I U.S.A. och Sverige: 4 månader i försk...$1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli laglig fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto närslutes.

Adressförändringar:—De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förändringar adresseras alltid till

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 gg.) $1.50. Dödsannons med ram och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, inrad.e, redige stycken m. m. 75 c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Årlig annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Tordagen den 29 augusti 1929.

INFÖR SLUTUPPGÖRELSEN I SASKATCHEWAN.

TISDAGEN den 3 september sammanträder Saskatchewans lagstiftande och nyvalda församling för att först och främst få en slutuppgörelse till stånd i den nuvarande ytterst tillkrånglade härvan inom, provinspolitiken.

Vad resultatet av denna urtima legislatur kan komma att innebära för de röstande är ännu för tidigt att uttala sig om. Men det torde dock vara på sin plats att söka dissekera de olika partiernas utsikter att komma åt makten.

Vi nämna med flit de *olika* partierna, ty det är långt ifrån säkert att den av dr. Anderson påtalade "ko-operativa" regeringen verkligen kommer till makten.

Om vi minnas valstridens första dagar och söka utgå från de då framlagda angreppspunkterna mot regeringspartiet, veta vi att till och med de konservativa framhöllo som sin uppriktiga mening att regeringens handhavande av provinsens administration varit av sådan beskaffenhet, att den icke gav möjlighet till angrepp under en valkampanj. Det man sökte angripa var i stället det *valmaskineri*, regeringen, eller rättare sagt det liberala partiet i provinsen, byggt upp under de 24 år, det innehaft makten.

Sedan växte ju angreppen med dagarna och till slut fanns det icke något, som regeringen gjort, som ej betecknades med orden *korruption, bedrägeri, svindel o. s. v.*

I sitt angrepp mot regeringen fick det konservativa provinspartiet som ju naturligt är, stöd från övriga oppositionsgrupper och man enades i att gemensamt söka tillintetgöra valmaskineriet. Därmed följde också ett försök att få regeringen att ingiva sin resignationsansökan så att, om ett nytt val skulle utlysas, de liberala icke kunde benytta sig av sin omfattande valapparat i egenskap av regeringsparti.

Detta blev orsaken till den mycket omtalade "ko-operativa" oppositionen under dr. Andersons ledning — men det har *aldrig* och kommer med sannolikhet heller *aldrig* att resultera i en samlingsministär av medlemmar från de tre oppositionspartierna.

Dr. Anderson har ju vid olika tillfällen sökt bluffa fram denna utsikt för lösningen av den intrasslade situationen, med har från det progressiva partiets sida alltid fått avböjande svar.

Det vore ju också rent paradoxt om en konservativ-progressiv regering skulle formas, då dessa partier ju äro ännu mera vitt åtskilda i tanke och sträng än de gamla arvsfienderna, de konservativa och de liberala. Vi få icke glömma att de progressiva gå längre i motsatt riktning till de konservativa än de liberala — och en koalition mellan dessa bägge partier blir därför en abnormitet, som icke ens dr. Anderson kan få till stånd.

Då legislaturen sammanträder nästa tisdag förfoga de liberala över 28 platser av de 63, och kan alltså icke bilda ny regering utan stöd eller medverkan från någon annan grupp.

De konservativa förfoga över 24 medlemmar och kunna heller icke bilda regering inom egna leder.

De oberoende, 6 till antalet, av vilka de flesta icke äro annat än maskerade konservativa, hava inga som helst utsikter att kunna formera en regering och kunna heller icke i händelse av konservativ-oberoende koalition skapa majoritet.

Det är därför ganska tydligt att de progressiva, 5 till antalet, bilda balanspartiet, och kontrollera hela kammaren, när den sammanträder. De progressiva ha underskrivit en petition med begäran om Gardiners avskedande, men de hava *aldrig* förbundit sig att bliva konservativa legodrängar.

I de rent progressiva tidningarna kan man i dessa dagar klart och tydligt avläsa den uppfattning ärligt progressiva medlemmar av Saskatchewans progressiva parti hava om sina representater för den händelse de skulle svika sin väljarkår och låta locka sig av falska löften att bliva dr. Andersons anhängare. Deras dom blir sträng och de ha för alltid mist sina röstberättigade anhängares förtroende.

De progressiva legislaturmedlemmarna i Saskatchewan borde icke hava någon som helst svårighet att avgöra vad deras plikt blir mot både sig själva, sina väljare och sitt land den 3 september. De böra heller icke förglömma att de valts av landsbefolkningen, som genom sina avgivna röster klart och tydligt visat sig taga absolut avstånd från den konservativa politik, ståndernas konservativa lyckats föra fram, då de valt sina representanter i Saskatchewans lagstiftande församling den 6 juni i år.

LEKEN MED DÖDEN.

Motortrafiken har urartat

på ett sätt, som inte bara är ägnat att bereda alla lojala motorförare bekymmer utan också påkallar ett inskridande i en eller annan form från samhällets sida, skriver Nya Dagl. Alleh. (h). Tvivelsutan är det en god och nödvändig sak att predika "vägvett"; i detta hänseende har K. A. K. innevarande år nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt och säkerligen icke resultatlöst arbete. Men det räcker icke med upplysningsverksamhet vare sig i Sverige eller här i Canada. Man får räkna med förhållandena sådana de äro: det stora flertalet motorförare där finnas också en del brottsligt vårdslösa element. Det är de senare, som terrorisera våra landsvägar och hota förvandla ett populärt trafikmedel till ett farligt mordverktyg. Och på dem biter ingen propaganda. De äro notoriskt olämpliga att föra bil eller motorcykel. De äro trafikens marodörer, ur samhällssynpunkt jämställda med de grövsta brottslingar.

Här ligger i själva verket problemets kärnpunkt. Samhället fakkar varje anledning att visa motorterroristerna större hänsyn än mördare och förskingrare; endast genom att behandla dem som missdådare kan samhället stävja deras framfart.

Det ligger i sakens natur, att en skärpt lagstiftning mot motorterroristerna främst måste bliva av preventiv karaktär. Då skäl finnes att antaga, att en person är olämplig att föra bil, bör han omedelbart och utan misskund berövas sitt körkort. F. n. råda beträffande körkortsindragningarna nära nog abderitiska förhållanden. Den som försyndar sig mot t. ex. hastighetsbestämmelserna — på en förstklassig vägbana med fri sikt är hastighetsbegränsningen som sådan ett oting — riskerar att få körkortet temporärt indraget. Men den som gång efter annan sätter sig onykter vid ratten går fri — ända tills han vållat en olycka. Det är dock uppenbart, att lagen i första hand måste rikta sig mot och förhindra spritmissbruket vid ratten. Så snart en person erfarenhet säger att starka drycker vid ratten bör han — oavsett om han även brutit mot någon trafikförordning eller ej — ha förlorat sitt körkort. Och helst icke på några månader eller på ett år utan för alltid. En sådan bestämmelse skulle få en mäktigt avskräckande inverkan.

Det förefaller vidare som om villkoren för erhållande av körkort med fördel kunde ytterligare och väsentligt skärpas. Skärpningen skulle avse icke den tekniska men den moraliska körfärdigheten. På denna punkt brister det nog dessvärre fortfarande ganska mycket. "Ordentlighetsstrecket" uppfattas alltför ofta som en tom formalitet.

TULLPLANERNA I U. S. A.

Det ser ut som om i U. S. A. en meningsförskjutning inträtt rörande frågan om fördelarna av en ytterligare höjning av de förut nära nog prohibitiva tullarna. Möjligen kommer man att stanna vid en partiell revision av tullväsendet, detta tack vare betänkligheter i senaten gent emot den allmänna tullförhöjning, som representanternas hus godkänt i överensstämmelse med innebörden i det av kongressens bevillningsutskott utarbetade förslaget, den s. k. Hawley-Smoot-lagen, så benämnd efter ordförandena i utskottet.

Förr i världen var det brukligt att senaten höjde de flesta av underhusets tullar, men denna gång torde förhållandet bli det omvända. Åtminstone tyder därpå ett ingånget meddelande om att senaten börjat en grundlig omredigering av hela Hawley-Smoot-billen.

Den "måttliga" justering som nämnda lag avser innebär helt enkelt att tullskyddet för en hel del fabrikat skall ökas från hittillsvarande 40 procent till c:a 50 proc. av varans importvärde, varjämte tullen på jordbrukets produkter skulle höjas så att den motsvarade industriens tullskydd.

Under presidentkampanjen höllo de republikanska talarna fast vid den gamla satsen, att bästa medlet att bota allt ekonimiskt ont vore att skruva upp skyddstullarna, så att de bokstavligen talat bleve prohibitiva. Berodde kanske inte den höga levnadsstandarden i Amerika jämförd med andra mindre gynnade läders helt och hållet på tullskyddet, och hade inte arbetslönerna höjts just på samma grund? Nå, i så fall! Att belägga jordbruksprodukterna med högre tullar skulle skapa välstånd bland farmerna. De demokratiska talarna voro den republikanska tulltariffen. President Hoover själv ansåg högre importtullar vara det viktigaste ledet i understödskampanjen för jordbruket. "Likställighet med industrien" lovade republikanerna farmarna, och eftersom industrien understöttes av det prohibitiva tullsystemet så vore naturligtvis enda sättet för farmarna att uppnå välstånd, om man förhindrade importen av jordbruksprodukter. Den föreslagna jordlagen har nu också antagits av senaten.

Den generalla tullförhöjning som genomdrivits i representaternas hus har däremot icke Hoovers stöd. Han har aldrig utlovat annat än partiell revision. Man är nu också allmänt av den meningen, att senatens lagförslag, som var färdigt när senaten åter samlades den 19 augusti, innehåller endast en partiell revision. I detta avseende har president Hoover att anteckna en viist över de ultrakonservativa i sitt parti, alldeles som han förut kunde göra det över de vänsterkonservativa beträffande exportsubsidier för jordburksprodukter. Det kommer inte längre att bliva så lätt för de republikanska lagstiftarna att belöna sina understödstagare i valkampanjen med högre tullar på deras produkter. Varje begärd ökning kommer med säkerhet att få undergå en kritisk granskning från olika synpunkter.

Huvudmotivet med senatens nuvarande extra session var att råda bot mot jordbrukets tryckta ställning, och fastän senator Borahs resolution att begränsa lagrevideringen till jordbrukstullarna icke gick igenom, så berodde detta endast på en enda röst och den moraliska effekten gick icke förlorad. Senator Simmons från North Carolina, den demokratiske ledaren i senatens finansutskott, har förklaret, att varje förslag om ökning kommer att granskas ur denna synpunkt, och det är så gott som säkert att en kombination av demokrater och vänsterrepublikaner kommer att dominera senatdebatten, och om de kunna enas härt liksom beträffande jordbruksunderstödet så komma de att vara i majoritet. På detta sätt kommer konflikten rörande de ekonomiska intressena mellan industricentra i öster och jordbruksområdena i väster och söder att bli allt skarpare och mera pointerad, och med tiden, när farmarna bli alltmere medvetna om sin politiska makt och glömma de forna tvistigheterna, så komma de kanhända att framtvinga en sänkning av tullen på sådana fabriksvaror, som de äro nödgade att köpa, i synnerhet jordbruksmaskiner och -redskap. Att en ökad tullbeskattning icke kommer att beröra dem materiellt så länge de ha ett ärligt överskott att exportera, inse de nu alltmera, och finns det ännu några som tvivla, bli de troligen omvända, när den nya tariffen träder i kraft.

Nästa huvudfråga, som kommer att övervägas vid den slutliga tullomröstningen i år, är frågan om den utländska handeln, en fråga, som hittills endast tillmätts ringa vikt. När den sista tullagen författades år 1921, ägde landet alljämt förmåga att absorbera huvudparten av de amerikanska fabriksvarorna. Men nu är den inhemska marknaden så att säga mättad, och för att kunna hålla sig i gång måste de största amerikanska industrierna sälja både utomlands och hemma. Med andra ord, det är lika viktigt för både automobilfabrikanterna och veteproducenterna att ha en utländsk marknad. I motsats härtill är det de mindre och sämre organiserade eller skötta amerikanska industrierna, som alltjämt kräva skydd. Den amerikanska exporten har växt oerhört på de senaste få åren, och de som sälja i utlandet ha börjat inse, att handeln inte i evighet kan fortgå i endast en riktning. De frukta mottullar mot sina egna produkter. Ingen förstår detta bättre än president Hoover. Den amerikanska motorindustrien, som förut åtnjöt ett skydd av 50 procents ad-valorem tull, begärde vid den sista revisionen endast 25 och uppenbarade sig denna gång icke alls förrän på särskild uppmaning, då den begärde endast 10 procent. Henry Ford arbetar för absolut tullfrihet, men de andra önskade något att använda som eventuell motvikt mot högre utländsk tull på amerikanska bilar.

En viktig fråga är sockertullen, som otvivelaktigt kommer att bli den hetast omstridda, då den innebär en kollision mellan de inhemska betodlarna i mellersta västern och de amerikanska ägarna till betsockerplantagerna på Kuba. Anförda av senator Smoot i Utah begära betsockerodlarna ökat skydd i jordbruksunderstödets namn, påpekande hur många acre amerikansk jord som skulle kunna ordlas med sockerbetor, och svaret från rörsockerodlarna blir, att en dylik tullhöjning skulle öka kostnaderna för ditt amerikanska sockerbehovet med hundratals miljoner. Naturligtvis skulle man kunna giva samma svar på varje annan tullhöjning, men rörsockerintressenterna äro de, som göra sig mest hörda.

Förr eller senare skall U. S. A. se sig nödsakat att slå in på en resonligare skyddspolitik, detta icke minst i sin egenskap av den stora fordringsägarestaten, vilken aldrig skall kunna inhösta sina europeiska tillgodohavanden, om det icke mottager Europas varor. Ju förr man i U. S. A. kommer till insikt därom, desto bättre både för Amerika självt och för den övriga världen.

Ö. C.

ÖDESDIGER REFORM FÖR FRIA ORDET.

Den turkiska nationen är en ung nation. Först några år före kriget vaknade det turkiska elementet i det osmanska riket till nationellt självmedvetande. Det är samtidigt en mycket primitiv nation.

Efter kriget, i synnerhet sedan Mustafa Kemal Pascha övertog makten, har landet genomgått stora reformer. Nu skulle profetens avkomlingar visa europeerna, att de i varje hänseende stodo i jämnhöjd med civilisationens folk. Man skulle icke endast göra reformer, men man skulle göra dem genast. Senast har regeringen i Angora bestämt, att det gamla opraktiska alfabetet skall ersättas med det latinska. Med lag blev det påbjudet, att landets goda undersåtar skulle lära sig de nya bokstäverna. Reformen, förträfflig i och för sig, tyckes ha medfört vissa obehagliga konsekvenser för det skrivna ordets utbredning. T. o. m. fanatiska anhängare av regeringen börja bli betänksamma. En mycket inflytelserik deputerad och personlig vän till Mustafa, Jacoub Cadie Bey, har nu kastat en bomb i den atmosfär av enhälligt lov som hittills omgivit alfabetsreformen. I en av de dagliga tidningarna skrev han nyligen:

Såframt regeringen icke genast träffar omfattande anstalter kommer den turkiska nationens intellektuella kretsar att bli träffade så hårt som aldrig förr under landets förfallsperiod. Vi närma oss avgrunden med jättesteg.

Deputeraden understrycker sina pessimistiska spådomar med några överbevisande siffror. Före reformen hade 10 av Konstantinopels tidskrifter varderar en upplaga på 20—30,000 ex. Nu, då de äro tvungna att ges ut med latinska bokstäver, har upplagen sjunkit till 2000, 1000 ja, ända till 500 ex. Största delen av dem ha blivit ruinerade och måst dragas in. Dagspressens genomsnittsupplaga har likaledes fallit med över 50 proc. Regeringen har gett ut enorma summor för att lära 1,5 milj. Människor det nya alfabetet. Det enda medlet för att undgå en katastrof, menar Cadie Bey, skulle vara, att regeringen understödde förläggare och utgivare, då det annars blir komplett omöjligt att trycka böcker.

Uppifrån och nedifrån.

Telefonen ringde.

En herre talade.

— Träffas Ceres.
— Ja.
— Det var inte snällt det där om H. P. A. H.
— Nej.
— Varför skämtar Ni så då?
— Snälla Ni, det är en käsörs uppgift i samhällslivet att under skämtets täckmantel påtala de fel och brister han finner inom samhällsmaskineriet.
— Varför det då?
— Därför att folk måste ha både ris och ros.
— Ja, men H. P. A. H. är ju en så'n snäll man.
— Ja, det är hans största fel.
— Jasså.

(Paus.)

— Varför gav Ni inte dr. Hjort litet med av skenen?
— Vad hade det nyttat? Dr. Hjort är i Sverige — vi äro här.
— Ja, det förstås.

(Ny paus)

— Säj Ceres, det där med Nordens kaffekokningskommitté, var det ris eller ros?
— Ris.
— Varför det då?
— Fråga Norden.
— Vad gjorde H. P. A. H. där då?
— Ingenting.

(Avringning)

* * *

UPP- OCH NEDVÄNDA VÄRLDEN

sätter en tidning som rubrik över dessa korta notiser.

Clownen Grock har nu stormande framgånger i London. Han uppbär i Palladium ett gage av 2,000 kr. för kväll.

Kanonkungen Zacchini har engagerats till Wintergarten i Berlin för 2,000 kr. för kväll.

Vetenskapsmannen professor Slaxnejh har i dagarna dött i Kjev av svält.

Vid en tävling i New York bland 1,150 normala unga flickor, om vilken som kunde gapa mäst, sattes rekordet av den 18-åriga Doris Myrtleton med 11,83 cm. Hon blev därmed innehavarinna av världsrekordet, erbjöds omedelbart engagemang vid filmen och vid 28 olika varietéer i Staterna med furstliga honorar.

Jonglören Rostelli tillbringar sommaren på sitt slott vid Lago di Garda.

Under en rättsprocess i Paris upplystes det att mannekänger kunna tjäna över 50,000 kr. om året.

Duktiga sömmerskor få plats i Magasin Mondain i Paris. Lön 40 kr. i veckan.

Det meddelas från U. S. A. om en sensationell uppfinning, som skall revolutionera skönhetsvärden. Det nya prepararet består av en kristallklar vätska, som smörjes på ansiktet, där den lägger sig som en hinna. De damer som provat den ha blivit förvånade över resultatet. Även om de ej äro i ungdomens gryende vårgör denna uppfinning dem flera år yngre. Uppfinnaren har redan blivit miljonär.

Uppfinnaren av skrivmaskinen dog för en tid sedan i Paris som en fattig man, 87 år gammal.

Filmaren och boxaren Karl Brisson i London har nu en årlig inkomst av 50,000 pund (så där bortåt miljonen).

Andreas Kolokin, som till 1917 var direktör för konstakademien i Petersburg, uppehåller livet som inkassetare för ett livförsäkringsbolag i Köpenhamn.

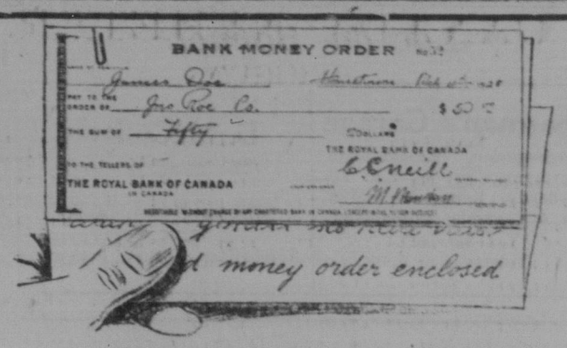

"Inneligande postremissväxel"

FÖR säkkerhet och bekvämlighet vid penningremitteringar pr. post var som helst i Canada, Förenta Staderna eller de Brittiska öarna, använd Royal Banks Moneyorder. De kunna köpas vid vilket som helst av bankens avdelningskontor och äro betalbara antingen i dollars eller pund sterling.

The Royal Bank of Canada

Den svenska rävkungen Klinntberg vid *fåglarnas kulle* (d. v. s. Birds Hill) skall öppna rävodlingsfiliał hemma i Sverige nu i höst under sin sakkunnige broders lika sakkunninge ledning. Det blir emellertid inte alltid så roligt för de "rävaktiga" herrarna om man vågar döma efter nedanstående kungörelse, som nyligen fanns återgiven i en svensk samtida:

"Undertecknad, kommunalnämndens ordförande i Boarps församling, utbetalar skottpengar för räv till var och en som kommer med svans och båda öronen askurna. Obs! Församlingen utbetalar inte ett öre till dem, som kommer med kråkfötter, ity att vi i fjol blevo lurade av eit par drängar, som hade fötter, som förut tillhört en gammal gumma, utan de skola visa hela kroppen, som man då kan se, om den är deras egen."

* * *

Hushållspengar till *"kära mor"* och fickpengar till *"lilla bror"* är något som alltid vållar huvudbry för penningpungens förvaltare. När jag var pojke och min papa talade om fickpengar medan jag låg borta och studerade sa' han alltid mycket visligen:

— Jag per pojken min mycket litet fickpengar numera. Jag har nämligen funnit ut att han skriver mycket oftare och trevligare om jag *portionerar*.

Men det är icke alltid så rasande lätt att portionera. Vare sig pengar, brev eller något annat. Vilket kanske kan bevisas av följande lilla historia från en av våra svensk-kolonier.

Vi här på tidningen hade efter mycken möda och lika mycket besvär lyckats placera en förhoppningsfull nykommare hos en farmare i Saskatchewan. Pojken fick respengar av vanner och platsen av oss vilka ju alltså också kunna få kalla oss för hans vänner. Han fick också ett par dollars med i matpengar.

Så gick han till tåget och kom försent. Villrådig om han skulle våga tala om för farmaren hur det förhöll sig eller ej, gick han den gyllene medelvägen och telegraferade för matpengarna som följer:

— Tåget försenat. Han ej med
Pettersen

Farmaren skrev sedan till oss och talade om att han inte ville ha pojken. *Ty*, stod det i brevet, *en karl som inte en gång kan hinna med tåget när det är försenat, han kommer väl aldrig hinna med?*

Nej — me, — mån tro.

* * *

I Paris finns det en sejdel, som rymmer nio liter öl. På denna finnes en silverplåt med namnen på alla dem ingraverade, som tömt sejdeln i ett drag. Första rekordet var 1 minut och 7 sekunder, men det har blivit slaget 12 gånger. Det vill till rymlig strupe och goda lungor, för att inte tala om stark mage!

En belinare vid namn Fritz Söhner har fått sitt namn känt genom att äta 150 kg. fläsk på 10 dagar, och en annan tysk har lyckats proppa i sig 7 meter korv på en halvtimme. En italienare har gått till eftervärlden genom att äta 2¼ mil makaroner i ett kör.

Det är dock inte bara på det gastronomiska området man kan bli världsmästare. En mr. Price McBride i Manchester spelade "Irving Berlins "Always" tusen gånger i sträck på piano och ett polskt jazzband bullrade oavbrutet i 33 timmar. Det kan ju möjligen lyckas, om det är tillräckligt många soli i musikstyckena. Mr. Edward Kemp spelade piano i 83 timmar utan uppehåll och Pietro Lucci blåste basun i sex timmar, under det han låg i sjön och trampade vatten!

* * *

In en festskrift på Knut Hamsuns 70-årsdag framför Hjalmar Söderberg inte bara sitt tack för vad normännen betytt i diktens värld utan också för en tjänst han helt omedvetet gjort sin svenske kollega. Och så berättar denne:

Det låter otroligt nu, men det är verkligen sant: Jag gick på den tiden i Amerikadrömmar frestad som många andra av

det fria landet i väster,
där ingen kung finns och inga kitsliga präster

— som det hette i en visa på den tiden. Personligen hade jag visserligen ingen grund att klaga vare sig över kung Oscar eller prästerna, men jag ogillade deras existens, rent principiellt. (På den tiden var jag, som man kan förstå, en man med principer.) Kort sagt, om jag bara hade kunnat skaffa mig respengar, hade jag bestämt givit mig av.

Då kom en dag, jag tror det var på höstsidan 1890, en av mina studentkamrater (det var för resten Carl G. Laurin, den senare konsthistorikern) till mig med en ny bok av en ny författare, som han sade att jag absolut måste läsa: "Från det moderne Amerikas Aandsliv" av en viss Knut Hamsun.

Jag läste boken, och då jag hade läst den, tyckte jag inte längre att det brådskade så förskräckligt med Amerikaresan. Så mycket mera angelaget fann jag det under de närmaste åren vara att läsa allt vad Knut Hamsun skrev.

Hr. Söderberg har verkligen alla skäl att hylla sin räddare.

Ja, vi ses igen

CERES.

Var ej bunden i köket.

Moderna, automatiska arbetsbesparande hjälpmedel för gas och elektricitet befria den moderna husmodern från att vara fastkedjad i köket.

Låt oss visa Eder den förvånande utvecklingen av hjälpmedel för gas och elektricitet

BILLIGA I INKÖP, BILLIGA I DRIFT.

SÄLJAS PÅ GODA VILLKOR.

Besök vårt nya utställningsrum i

POWER BUILDING
Portage & Vaughan

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY

"Eder garanti för en god betjäning"

Vi ha också affärer vid 1811 Portage Ave., St. James, och Marion och Tache, St. Boniface.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
PRENUMERATIONER Å upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN JOHN GREEN